RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 212.828 van 28 april 2011
in de zaak A. 195.722/XIV-31.998

In zake : 1. Isa BAZAYEV
2. Eset Ousinova BAZAYEVA
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Anastasios Moskofidis
kantoor houdend te 3600 Genk
Rootenstraat 21/18
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen

I. Voorwerp van de vordering

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 4 maart 2010, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 38.030 van 29 januari 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 5503 van 2 april 2010 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekers hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoekers hebben een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 2 maart 2011 om 10.45 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annick Haegeman, die loco advocaat Anastasios Moskofidis verschijnt voor de verzoekers, en attaché Katrien Allyns, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste Auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De eerste verzoeker komt België binnen op 2 januari 2007 en verklaart zich dezelfde dag vluchteling. De tweede verzoekster komt België binnen op 16 augustus 2007 en verklaart zich dezelfde dag vluchteling. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 16 oktober 2009 telkens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 19 november 2009 tekenen de verzoekers tegen die weigeringsbeslissingen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Met een arrest van 29 januari 2010 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekers. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekers werpen in een enig middel de schending van artikel 1, A, 2), van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, (Vluchtelingenverdrag) van artikel 39/65 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van de rechten van verdediging op. Zij lichten dit als volgt toe:

> "schending van artikel 39/65 van de wet van 15 december 1980 betreffende toegang tot het grondgebied , het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) ; van artikel 1 ,A,2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (Vluchtelingenconventie).
>
> Schending van de rechten van de verdediging.
>
> De RVV stelt verkeerdelijk dat uit de verklaringen van verzoekers niet kan worden afgeleid dat zij gegronde redenen hadden om vervolging in de zin van de conventie van Genève te vrezen.
>
> In tegenstelling tot hetgeen de RVV heeft beslist, bevatten de verklaringen van verzoekers wel degelijk voldoende en ernstige aanwijzingen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève dd. 28/07/1951.
>
> Verzoekers lopen wel degelijk gevaar in Tsjetsjenië.
>
> De asielaanvraag van verzoekers was gebaseerd op het feit dat zij vrezen in Tsjetsjenië opnieuw het slachtoffer te zullen worden van onwettige arrestaties en represailles vanwege de autoriteiten.
>
> In hun verzoekschrift houdende beroep tegen de weigeringsbeslissing dd. 16/10/2009 van het CGVS hadden verzoekers de weigeringsmotieven van het CGVS overlopen en daarop diverse gegronde punten van kritiek gegeven.
>
> In hoofdorde hadden verzoekers opgeworpen dat de handgeschreven notities die genomen waren door de dossierbehandelaar op het CGVS n.a.v. het laatste gehoor op het CGVS dd. 18 februari 2009 en die zich bevinden in het administratief dossier uitzonderlijk moeilijk leesbaar waren.
>
> Doordat de handgeschreven nota's bijzonder moeilijk leesbaar waren , en diverse passages zelfs helemaal onleesbaar, hadden verzoekers niet de mogelijkheid om de weigeringsmotieven in de bestreden beslissingen op volwaardige wijze te toetsen aan de notities die werden gemaakt ter gelegenheid van hun voorgaande gehoren.
>
> Op die manier werden de rechten van de verdediging van verzoekers geschonden.
>
> In hun beroepsschrift dd. 17/11/2009 vroegen verzoekers aan de RVV om het administratief dossier om die reden terug sturen naar het CGVS om de handgeschreven nota's te laten uittypen.
>
> Verzoekers schreven dienaangaande letterlijk het volgende in hun beroepsschrift dd. 17/11/2009 :
>
> "IN HOOFDORDE wensen verzoekers op te werpen dat de handgeschreven notities die genomen zijn door het CGVS n.a.v. het laatste gehoor op het CGVS dd. 18 februari 2009 en die zich bevinden in het administratief dossier bijzonder moeilijk leesbaar zijn.
>
> Doordat de handgeschreven nota's uitzonderlijk moeilijk leesbaar zijn , en diverse passages zelfs helemaal onleesbaar, wordt het verzoekers niet

mogelijk gemaakt om de weigeringsmotieven in de bestreden beslissingen op volwaardige wijze te toetsen aan de notities die werden gemaakt ter gelegenheid van hun voorgaande gehoren.

Op die manier worden de rechten van de verdediging van verzoekers geschonden.

Om die reden alleen al dienen de bestreden beslissingen te worden vernietigd.

Minstens zou het administratief dossier dienen te worden teruggestuurd naar het CGVS om de handgeschreven nota's te laten uittypen."

In het arrest dd. 29 januari 2010 heeft de RVV dit punt volledig ontweken en TOTAAL GEEN antwoord gegeven op het opgeworpen middel van verzoekers zodat bewezen is dat de beslissing van de RVV foutief en onafdoende gemotiveerd is en dat zij een schending uitmaakt van de motiveringsplicht vervat in artikel 39/65 Vw.

Overeenkomstig artikel 39/65 van de Vreemdelingenwet moeten alle uitspraken van de Raad met redenen omkleed worden.

De motivering moet correct zijn en afdoende, en de omvang van de motivering moet aangepast zijn aan het belang van de beslissing.

In casu was de motivering niet afdoende gezien deze niet op alle opgeworpen middelen een (afdoende) antwoord heeft gegeven.

De beslissing dd. 29 januari 2010 van de RVV dient te worden vernietigd.”.

5. In de memorie van wederantwoord herhalen de verzoekers het middel.

Beoordeling

6.1. Waar de verzoekers aanvoeren dat zij “wel degelijk” gevaar lopen in Tsjetsjenië en dat er voldoende en ernstige aanwijzingen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag zijn, vragen zij een nieuwe beoordeling ten gronde van hun asielaanvraag. De Raad van State is als administratieve cassatierechter echter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden. Het enige middel is in die mate niet-ontvankelijk.

6.2. De verzoekers hebben voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de onleesbaarheid van het gehoorverslag van het commissariaat-generaal van 18 februari 2009 opgeworpen. In het bestreden arrest wordt inderdaad niet op die kritiek ingegaan. Die vaststelling kan, zoals hierna zal blijken, echter niet tot de cassatie van het bestreden arrest leiden.

Het bestreden arrest is gesteund op twee motieven. Het eerste is dat, op grond van omstandig uiteengezette elementen, geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde terugkeer van de verzoekers van Polen naar hun land van herkomst, Tsjetsjenië. Het tweede is dat de verzoekers op geen enkele wijze aannemelijk maken waarom zij van

hun eerste land van asiel, Polen, geen bescherming zouden kunnen verwachten of waarom zij ten opzichte van Polen een vrees voor gedwongen uitwijzing, voor vervolging of voor een reëel risico op ernstige schade zouden moeten koesteren.

De verzoekers geven niet aan welke concrete motieven van het bestreden arrest onwettig zouden zijn omwille van de voorgehouden onleesbaarheid van het gehoorverslag van 18 februari 2009: zij beperken zich tot algemene kritiek en de stelling dat het verslag niet of onvoldoende leesbaar zou zijn. Zij voeren nergens aan dat deze of gene concrete vaststelling in het bestreden arrest in strijd met hun verklaringen zou zijn.

Vermits de motieven van het bestreden arrest er duidelijk in te lezen zijn, (zij zijn overigens niet alleen op gehoorverslagen maar ook op andere elementen gesteund) hoefde in dat arrest niet nader op de algemene opmerking inzake de onleesbaarheid van het verslag van 18 februari 2009 te worden ingegaan. Waar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen pagina 6 van het gehoorverslag van 18 februari 2009 wel in zijn beoordeling heeft betrokken, wordt de inhoud van de in aanmerking genomen passus in het bestreden arrest vermeld en is aldus aan de vereiste van de motiveringsplicht voldaan: op de weergave van dit concrete gedeelte geven de verzoekers alleszins geen kritiek.

Verder vormt de leesbaarheid van een verslag uit het administratief dossier een feitenkwestie, zodat het de Raad van State als administratieve cassatierechter niet toekomt zich wat dat betreft in de plaats van de eerste rechter te stellen.

Het enige middel is in die mate, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekers wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig april tweeduizend en elf, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,

met bijstand van

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Joris Casneuf	**André Beirlaen**